

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Litteratur om Faust m.m. : 1835

Citation: Kierkegaard, Søren: "Litteratur om Faust m.m. : 1835", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p252-txt-shoot-n252-3.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

P252:252:3

Szenen aus Fausts Leben. von Schr. Offenbach 1792.
(formodentlig den samme som v. Raumer omtaler p.
196. og kalder Schreiber).¹

Han bemærker i sin Fortale, at der er en Side at see Faust fra, hvorfra han fornemlig mener, at han egner sig for dramatisk Behandling: »daß nämlich der Mensch nicht gemacht ist für den Umgang mit höhern Wesen, und daß er es nicht ungestraft wagen dürfte, aus dem Kreise der Menschheit heraus zu treten.« -

Han lader Scenen begynde paa en Kirkegaard mellem Faust og Wagner. - Her udvikler han for ham hele sin dybe Længsel sin Utilfredsstillethed, og afviser de Midler, som Wagner proponerer. - Nu begiver han sig paa Reise, og nu laver Schr efterhaanden en Mængde Scener under Dialogens Form. Hans Afsked med Faderen er rørende. Han[s] Sammentræf med den Reisende (cfr p. 24) er comisk. - Han lader ham nu fortsætte sin Vandring og træffe sammen med Livets forskjellige Characterer baade det mere Gemytlige og det mere Latterlige fE p. 28 hans Sammentræf med den unge Mand, der egl. er Lærer ved en Opdragelsesanstalt men tillige dyrker Physiognomik, som er meget forgabet i Rousseaus »Emil«. Scenen med denne unge Mand i Bondehytten er ypperlig. ret comisk er ogsaa Scenen i det lærde Selskab. Ret mærkelig er iøvrigt Fausts Betragtninger p. 41. ved Østersøen. - Han kommer endelig til Ganges, træffer paa en Bramin, der endelig lærer ham en Maade at sætte sig i Forbindelse med Aanderne paa. En Aand (Helim) ledsager ham nu, efterat Faust har forlangt, han skal vise sig for ham som en Yngling ligesom han selv er. Faust bliver nu bragt ind paa det Standpunct, hvorfra Aander maa betragte Verden, han taber efter Haanden alle msklige Tilbøiligheder, Affecter etc (p. 92. Helim: Aber Wohlwollen hast du noch; nicht für das *einzelne Geschöpf* sondern für die *Gattung*). Han vender hjem. Føler sig ulykkelig ved sin forandrede Stilling. - han[s] gl. Fader dør. Vi finde Faust igjen paa Kirkegaarden. Der dør han cfr. p. 144: *Helim:* Hörst du den Donner über deinem Haupte? *Faust:* Möchte sein Strahl uns alle zugleich treffen! *Helim:* Vernimm ein Wort des Trostes von mir: du wirst deines Sohnes Schutzgeist werden. *Faust:* nun scheid ich ruhiger vom Leben. (En Lynstraale dræber ham)

Af enkelte smukke Ting bemærker jeg blot Fiskersangen p. 108.

Mein Hüttchen ist nur klein!

Doch scheinen Sonn und Mond hinein.

Die Schwalbe nistet gern bei mir,

Denn kein Gezänke stört sie hier.

‡

Mein Gärtchen ist nur klein!

Doch kehrt auch da der Frühling ein,

und läßt gedeihn, was früh und spät

Mein liebes Weibchen pflanzt und sät.

‡

Mein Kahn ist leicht und klein!

Doch bringt er Brod und Butter ein.

Dazu lieb Weibchens froh Gesicht –

So viel hat mancher König nicht.

‡

Mein Glück dünkt euch nur klein!

O lerntet ihr genügsam sein!

Bei Arbeit, Liebe und Gesang

Wird uns das Leben nicht zu lang. –

1 denne Bog tilhører Universitets-Bibliotheket. –